

LYSSA KAY ADAMS

THE
Romance
BOOK CLUB

ROMANTIKUS PASIK
KÖNYVKLUBJA

Kossuth Kiadó

A fordítás alapja:
Lyssa Kay Adams: *The Bromance Book Club*
First published in 2019 by Berkley,
an imprint of Penguin Publishing Group,
a division of Penguin Random House LLC

Fordította
Medgyesy-Töreky Flóra

Szerkesztette
Bartók Flóra

Borítóterv
Colleen Reinhart

ISBN 978-963-636-353-6

Minden jog fenntartva

© Lyssa Kay Adams 2019

© Kossuth Kiadó 2024

© Hungarian translation Medgyesy-Töreky Flóra 2024

Nagynak

Hát, most aztán tényleg csengettyűs kukacot találtam, ugye?

ELSŐ FEJEZET

Gavin Scott nem véletlenül ivott ritkán.

Ugyanis nem ment neki.

Olyan *szőnyegen fetrengve az üvegért nyúlós*, meg amolyan *túl részeg ahhoz, hogy eligazodjon a sötétben, úgyhogy akár a földön is maradhat* fajtává vált tőle.

Ezért nem kelt fel, amikor a legjobb barátja és Nashville Legends-csapattársa, Delray Hicks dörömbölt negyedik emeleti hotelszobája ajtaján. Ez a lehangoló luk minden percben arra emlékeztette, hogy elcseszte a dolgot, de legalább bajnoki módon.

– Nyitva van – mormolta Gavin összeakadó nyelvvel.

Kivágódott az ajtó.

– Basszus! Ember a földön – szitkozódott nyomban Del, miután felkattintotta a vakító mennyezeti lámpát.
– Segíts! – szólt hátra valakinek.

Del és egy másik óriási termetű ember odalódult hozzá, aztán négy hatalmas kéz ragadta meg a vállát. Egy szempillantás alatt ülő helyzetbe került, a szobához járó, ócska kanapénak támaszkodva. Forgott a plafon, és a feje hátrahanyatlott a párnákra.

– Gyerünk már! – Del megpaskolta az arcát. – Éledj fell!
Gavin nagy levegőt vett, és sikerült felemelnie a fejét. Pislogott kettőt, de aztán a kézfejjével dörzsölgetni kezdte a szemgödrét.

– Részeg vagyok.

– Na ne bassz! – vágta rá Del. – Mit ittál?

Gavin nagy nehezen a dohányzóasztalon álló üveg kisüzemi whiskey-re mutatott. Egy helyi szeszfőzde ajándékozta a csapat minden tagjának a szezon végén, néhány hete. Del megint átkozódott:

– Bakker, ember! Miért nem öntesz le simán gabonaszeszt a torkodon?

– Nem volt nálam.

– Hozok vizet – mondta a másik fickó, akinek az elmosódott arca valahogy Braden Mackre, több nashville-i szórakozóhely tulajdonosára hasonlított, de annak semmi értelme. Mit keresne itt? Csak egyszer találkoztak egy jótékonysági golfrendezvényen. Mióta barátok ők Dellel?

Ekkor belépett egy harmadik férfi is, akit viszont Gavin felismert. Az egyik csapattársa volt, Yan Feliciano.

– *Como es el?*

Hogy van? Gavin megértette. Azta, tud spanyolul, amikor részeg!

– Körülbelül egy felesre van attól, hogy Ed Sheerant hallgasson. – Del a fejét csóválta.

– *No me gusta* Ed Sheeran* – mondta Gavin egy csuklás kíséretében.

– Fogd be! – szólt rá Del.

– Nem dadogok, amikor spanyol vagyok. – Gavin még egyet csuklott. Most valami savanyú is feljött.

– Vagyis amikor részeg vok.

Yan elkáromkodta magát.

– *Que pasó?***

– Thea el akar válni – mondta Del.

Yan hitetlenkedő hangot adott ki.

– A feleségem mesélt a gondjaikról szóló pletykákról, de nem hittem el.

– Higgyedcsak el – nyögte Gavin, és a kanapéra ejtette a fejét. *Válás.* A felesége, akivel három éve együtt van, az ikerlányai anyja, a nő, aki ráébresztette, hogy tényleg létezik olyan, hogy szerelem első látásra, szakított vele. És ez az ő saját kibaszott hibája volt.

– Idd meg ezt! – szólította fel Del, és átnyújtott Gavinnek egy flakon vizet. Majd ismét Yanhez intézte a szavait: – Két hete lakik ebben a hotelszobában.

– Kirúgott – mondta Gavin, leejtve a bontatlan vizet.

– Mert úgy viselkedtél, mint egy balfék.

– Tudom.

– Figyelmeztettelek, haver! – Del a fejét csóválta.

– Tudom.

* Nem szeretem Ed Sheerant.

** Mi történt?

– Mondtam, hogy elege lesz belőled, ha nem húzod ki a fejedet a seggedből.

– Tudom. – Gavin ezúttal morogva felemelte a fejét. Elsiette. Túl gyorsan emelte. Hányingerhullám figyelmeztette, hogy a whiskey a legközelebbi kijárat felé igyekszik. Gavin nyelt egyet, és mély levegőt vett, de... Ajjaj, a homlokát és a hónalját elöntötte az izzadság.

– Ó, baszki, elzöldült! – kiáltott fel Braden „Talán” Mack.

Újból hatalmas kezek ragadták meg, és állították talpra. Alig érintette a padlót, amikor Del és „Szinte Biztosan” Mack a fürdőszobába vonszolta. Gavin a vécéhez botorkált, amikor a szájából valami rossz döntés színű dolog tört elő. Mack rosszulléttel küzdve szitkozódott, és lelécelt. Del maradt, még akkor is, amikor Gavin úgy nyögött, mint egy teniszező a fonák ütése közben, majd még néhányszor öklendezett.

– Sosem bírtad a töményet – állapította meg Del.

– Haldoklom. – Gavin ismét felnyögött, és fél térdre esett.

– Nem haldokolsz.

– Akkor szabadíts meg a szenvedésemtől!

– Hidd el, nagy a kísértés.

Gavin lehuppan a fenekére, és nekitámaszkodott a fürdőszoba bézs színű falának. A térde a bézs színű műanyag zuhanyfüggöny takarta, bézs színű kádnak ütközött. Évi 15 millió dollárt keresett, és szarabb hotelszobában kötött ki, mint kisligás korában. Sokkal jobbat is megengedhetett volna magának, de ez volt az önmagára

kiszabott büntetése. Hagyta, hogy a büszkesége tönkretegy a legjobb dolgot, ami valaha történt vele.

Del lehúzta a vécét, és lehajtotta a fedelet. Kiséált, és egy pillanattal később visszatért a vízzel.

– Igyál! Most komolyan mondom.

Gavin kinyitotta a palackot, és a tartalma felét lehúzta. Néhány perc múlva már nem forgott a szoba.

– Mit keresnek itt?

– Majd megtudod. – Del leült a vécé fedelére, és a térdére könyökölve előrehajolt. – Jól vagy?

– Nem. – Gavin toroka összeszorult. *Basszus!* Mindjárt kiborul Del előtt. Összeszorította a szemét, és a hüvelykujját a két szemöldöke közé nyomta.

– Sírj csak nyugodtan, ember – mondta Del, és megkocogtatta Gavin lábát a tornacipője orrával. – Nem szégyen.

Gavin megint a falnak támasztotta a fejét, miközben könnycseppek gördültek végig az arcán.

– Nem tudom elhinni, hogy elveszítettem őt.

– Nem fogod elveszíteni.

– El a-a-akar válni, seggfej!

Del nem reagált a dadogására. Ahogy a csapatból már senki sem, főleg azért, mert Gavin már nem próbált küzdeni ellene, amikor velük volt. Ez pedig még egy volt azon dolgok hosszú listáján, amiket Theának köszönhetett. Mielőtt megismerkedett vele, folyton zavarban volt, és még az ismerősei előtt is vonakodott megszólalni. De Theát egyáltalán nem izgatta, amikor először dadogott előtte. Nem próbálta befejezni a mondatát, nem

nézett félre kényelmetlenül. Csak várt, amíg a férfi kiböki a szavakat. A családján kívül még soha senki más nem érezte vele, hogy több lenne, mint egy esetlen, dadogó sportoló.

Így még inkább árulásnak érezte, amikor egy hónappal ezelőtt rájött a hazugságára. És pontosan annak érezte. Hazugságnak.

A felesége az egész házasságuk alatt színlelt az ágyban.

– Ezt mondta? – kérdezte Del. – Vagy azt mondta, hogy szerintem el kellene gondolkodni a váláson?

– Mi a kibaszott különbség?

– Az egyik azt jelenti, hogy egyértelműen végzett veled. A másikinál talán még van esélyed.

– Esélytelen. – Gavin lomha ellenkezéssel ingatta falnak döntött fejét. – Te nem hallottad a hangját. Mintha egy idegennel beszélgettem volna.

Del felállt, és fölébe tornyosult.

– Akarsz harcolni a házasságodért?

– Igen. – *Jézusom, persze!* Mindennél jobban. És a francba, már megint összeszorult a torka!

– Mire vagy hajlandó?

– Bármire.

– Komolyan gondolod?

– M-m-mi a fasz? Persze hogy komolyan gondolom!

– Jó. – Del a kezét nyújtotta. – Akkor gyere!

Gavin hagyta, hogy Del talpra húzza, majd követte őt a szobába. A testét legalább ezerkilósnak érezte, ahogy a kanapéhoz botorkált, és a párnákra rogyott.

– Szép kis kecód van itt, Scott – szólalt meg Mack a konyhasarokból előbukkanva. A vállán fényesre dörögölt egy zöld almát, majd harsogóan beleharapott.

– Az az enyém – morogta Gavin.

– Nem etted épp.

– Meg akartam enni.

– Persze. Rögtön azután, hogy elértél az üveg aljára. Gavin bemutatott neki.

– Fejezd be! – utasította Del Macket. – Mindannyian voltunk már ott, ahol ő.

Várjunk csak! Micsoda? Ez meg mi a fenét jelent?

Yan helyet foglalt a kanapé túlsó végén, és cowboy-csizmás lábát felcapta a dohányzóasztalra. Mack a falnak támaszkodott.

– Mit gondoltok, srácok? – Del kérdően nézett rájuk.

Mack még egy falatot harapott, és teli szájjal azt felelte:

– Nem is tudom. Szerinted tényleg képes megbirkózni vele?

Gavin végighúzta a kezét az arcán. Úgy érezte, mint ha valami mozifilmbe csöppent volna. Abból is egy pocskba.

– Valaki lenne olyan szíves, és elmagyarázná nekem, hogy m-mi folyik itt?

Del összefonta a karját.

– Megmentjük a házasságodat.

Gavin felhorkant, de a három másik szempár komolyan nézett vissza rá.

– Akkor cseszhetem – nyögte.

– Azt mondtad, bármit hajlandó vagy megtenni, hogy visszaszerezd Theát – idézte fel Del.

– Igen – motyogta Gavin.

– Akkor őszintének kell lenned.

Gavin megfeszült. A százkilencven magas Del leereszkedett a dohányzóasztalra, ami tiltakozott ez ellen.

– Mondd el nekünk, mi történt!

– Már elmondtam. Azt mondta...

– Nem a mostanira gondolok. Mi *történt*?

Gavin mindhárom férfit vetett egy-egy pillantást. Még ha Yan és az „Almáját Evő” Mack nem is lenne ott, Gavin akkor sem beszélne erről. Túlságosan megalázó. Már azt is elég rossz lenne beismerni, hogy nem tudja kielégíteni a saját feleségét az ágyban, de hogy még azt a sajátosan balfasz viselkedését is felvállalja, ami abban mutatkozott meg, hogy kiakadt, átköltözött a vendégszobába, csenddel veréssel büntette a feleségét, és nem volt hajlandó meghallgatni a magyarázatát, mert az egója kurvára túl törékeny volt ahhoz, hogy ezt elviselje? Ja, nem. Ezt inkább megtartja magának, köszöni szépen.

– Nem mondhatom el – motyogta végül.

– Miért nem?

– Személyes.

– A házasságról beszélünk. Persze hogy személyes – jelentette ki Del.

– De ez túl...

Mack egy bosszús fújtatással félbeszakította őt:

– Az a kérdés, hogy megcsaltad-e, tökikém.

Gavin odakapta a fejét, majd Delre szegezte a tekintetét.

– Ezt gondolod? Tényleg azt hiszed, hogy megcsal-nám? – Már a gondolattól is kedve támadt újra a vécé fölé hajolni, és kiüríteni a folyékony vacsorája maradékát.

– Nem – felelte Del. – De meg kell kérdeznünk. Ez a szabály. Félrelépőknek nem segítünk.

– Ki a franc az a *mi*? Mi a fasz folyik itt?

– Azt mondtad, legutóbb olyan volt, mintha idegen lett volna – kezdte Del. – Megfordult valaha a fejedben, hogy talán tényleg idegen?

Gavin erre egy „mi a fasz?!” típusú fejet vágott.

– Minden házastárs idegenné válik a házasság valamely pontján – mondta Del. – Minden emberi lény folyamatosan alakulóban van, és nem mindannyian változunk azonos ütemben. Ki tudja, hányan váltak el csak azért, mert nem ismerték fel, hogy a leküzdhetetlennek hitt problémák valójában csak átmeneti életszakaszok. – Del széttárta a kezét. – De a fene egye meg, ti ketten? Csoda, hogy egyáltalán megismerkedtetek egymással.

– Ettől most jobban kellene éreznem m-m-magam?

– Mióta is jártatok, négy hónapja, amikor teherbe esett?

– Három.

Mack a kezébe köhintett, ami úgy hangzott, mint egy „az gyors” megjegyzés.

– Úgy van – folytatta Del. – És mire észbe kaptatok, hirtelen felindulásból már össze is házasodtatok egy hivatalban, és még mielőtt az ikrek megszülettek volna,

elhívtak a nagyok közé. A francba, Gavin, te a házasságok nagy részében úton voltál, míg ő gyakorlatilag egyedül nevelte a lányokat egy idegen városban! Azt hiszed, hogy mindezek után ugyanaz marad, aki volt?

Nem, de a fenébe is, nem ez volt a problémájuk Theával! Persze hogy megváltozott. Ahogy ő maga is. De jó szülők voltak, és boldogok. Legalábbis ő *azt hitte*, hogy azok.

Del hanyagul vállat vont, aztán kihúzta magát.

– Nézd, én csak azt mondom, hogy a mi karrierünk elég megterhelő azoknak a pároknak is, akik évekig járnak, és pontosan tudják, mire vállalkoznak, mielőtt összeházasodnának. De ti beleugrottatok a mély vízbe mentőmellény nélkül. Nincs olyan házasság, amelyik ezt túlélné, még a legjobb körülmények között sem. Legalábbis segítség nélkül.

– Kicsit késő van már a tanácsadáshoz.

– Nem, nincs. De amúgy sem erről beszélek.

– Akkor meg mi a faszról beszélsz?

Del elengedte a füle mellett a kérdést, helyette ismét Yan és Mack tekintetét kereste.

– Na?

– Én azt mondom, igen – jelentette ki Yan. – A következő szezonban hasznavehetetlen lesz számunkra, ha nem hozzuk őket újra össze.

– Felőlem. – Mack megvonta a vállát. – Már csak azért is, hogy kijuttassuk innen. Mert az istenit, öregem!
– Széles gesztussal körbemutatott a szobán.

– Hogy mondom azt spanyolul, hogy *menj a picsába?*
– kérdezte Gavin Yan felé dőlve.

Mack még egy utolsót harapott az almába, és a csutkát hátrahajította a válla fölött. Pontosan a mosogatóban landolt. Gavin a világon mindenkinél jobban utálta őt.

– A lányaimtól kaptam azt az almát.

– Hoppá! – mondta Mack.

– FigyeljeteK ide! – szólt rájuk Del. – Ma aludd ki magad! Holnap este várunk az első hivatalos alkalmadon.

– *Minek* az első hivatalos alkalmán?

– Ez lesz a megoldás minden problémádra.

Úgy bámultak rá, mintha ez mindent megmagyarázna.

– Ennyi?

– Még valami – tette hozzá Del. – Semmiképp ne találkozz addig a feleségeddel!